

Mødet udsat kl. 12.01

Mødet genoptaget kl. 13.00

Forhandlingen genoptoges

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Vi fortsætter med korte bemærkninger til hr. Frank Jensen, og den første er fru Hanne Severinsen.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Jeg synes, det var godt, at hr. Frank Jensen fik klargjort, at når man skærer ind til benet, så er vi i virkeligheden enige om målsætningen om at afvæbne Hussein, men det, der skiller os, er altså 1 måned eller 5 uger, franskmændene har snakket om 4 måneder, men det er altså uenigheden.

Derfor vil jeg også godt gentage min store forundring over, at en sådan intervention som den, der nu foregår, med mål, som vi er enige om, og som FN er enig i, skulle give andre stater lejlighed til helt nye fortolkninger af, hvornår man kan skride til intervention efter FN-pagtens kapitel 7.

Skulle hr. Frank Jensen ikke prøve at forholde sig til den situation, vi i dag står i, hvor der altså er tale om, at der er en aktion, og at det jo først og fremmest er det irakiske folk, som har problemet? Gør det ikke indtryk, hvad eksilirakerne siger? Vi står i situationen, det er ikke en hypotetisk diskussion, og Socialdemokratiet kan ikke dreje uret tilbage. Hvorfor så ikke i stedet se fremad og, som man sagde i efteråret, prøve at få et frit og demokratisk Irak og være med til at hjælpe til det?

(Kort bemærkning).

Troels Lund Poulsen (V):

Den socialdemokratiske ordfører glemte at svare mig sidst. Så derfor spørger jeg igen hr. Frank Jensen, om det ikke er korrekt, at der også i 1998, da man diskuterede en mulig aktion mod Irak, var en splittelse i de nordiske lande.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Det kan jo blive småt for enhver, der står med en dårlig sag, men at det er blevet så småt for Socialdemokratiet, at man skal forsvare sig med henvisning til Ekstra Bladets leder, det havde jeg ikke regnet med.

Men jeg vil gerne give hr. Frank Jensen en chance til. Hvad er det, der er sket siden 1998, bortset fra at Saddam Hussein fortsat har kemiske og bakteriologiske våben og fortsat er en trussel mod freden? Hvad er det, der er sket i Socialdemokratiet, bortset fra at man nu er kommet i opposition? Forhenværende statsminister Nyrup Rasmussen sagde til amerikanerne efter 11. september: Vi er med jer hele vejen skulder ved skulder. Det rakte altså, lige til Socialdemokratiet kom i opposition.

Hvorfor vil Socialdemokratiet igen bruge udenrigspolitikken til indenrigspolitisk pjank og pjat? Hvor er det ærgerligt, og hvor er det kunstigt at høre hr. Frank Jensen tale om det spinkle flertal, der nu tager ansvaret på sig og viser, hvor Danmark rettelig bør høre hjemme, nemlig på de frie og demokratiske nationers side. Men det er ikke takket være Socialdemokratiet, det er ikke takket være en ansvarlig opposition, det er takket være en regering, der kender sit ansvar.

Kl. 13.05

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Over for fru Hanne Severinsen vil jeg bekræfte, at der har været enighed, tror jeg da, i hele Folketinget om, at Saddam Hussein er en modbydelig diktator, at han skal afvæbnes hurtigst muligt, og at det kun kan gå for langsomt.

Det er jo derfor, vi har bidraget fra dansk side, og Socialdemokratiet har både været med i opposition, og vi har også med regeringsansvaret været med til at intervenere i Irak militært. Det har været på et bredt grundlag, en bred alliance forankret i FN's Sikkerhedsråd.

Så spørger fru Hanne Severinsen, om vi ikke lytter til eksilirakere. Det kan jeg love fru Hanne Severinsen at vi gør. Vi forstår til fulde eksilirakernes situation og deres følelser i den her sag. Det er nødvendigt at få afrustet Saddam Hussein, og vi var glade for, at det lykkedes i FN's Sikkerhedsråd i november måned sidste år at få sat Saddam Hussein stolen for døren. Med den resolution, 1441, har det vist sig for første gang, at det for alvor er lykkedes for våbeninspektører at få Saddam Hussein til at medvirke.